

Sygn. akt: I C 356/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Zaryczny
Protokolant:	sekr. Aldona Pierz

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2016 roku w Gorlicach

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko D. P.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) sp. z o.o. w W. na rzecz pozwanej D. P. kwotę 377,00zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

G.(...)

UZASADNIENIE

do wyroku Sądu Rejonowego w Gorlicach

z dnia 26 lipca 2016r.

do sygn. akt I C 356/16 upr.

o zapłatę

Strona powodowa (...) sp. z o.o. w W. wystąpiła z pozwem nadanym dnia 04.04.2016r. skierowanym przeciwko D. P., wysuwając żądanie zapłaty kwoty 1.385,74zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29.08.2015r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, tj. opłata od pozwu 30,00zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00zł, koszty zastępstwa procesowego oraz koszt nadania pozwu listem poleconym 4,20zł.

Roszczenie zostało wywiedzione z zawartej przez pozwaną w dniu 28.03.2014r. ze stroną powodową Umowy o świadczenie usług o Abonament Telefoniczny (...). Zgodnie z umową powódka świadczyła na rzecz pozwanej usługi telefoniczne i wystawiła z tego tytułu faktury. Zobowiązanie do zapłaty należności określone zostało w fakturach wystawionych przez powoda oraz wynika z naliczonej opłaty z tytułu wcześniejszego odstąpienia od umowy zawartej na czas określony. Pomimo wezwania do zapłaty doręczonego pozwanej w dniu 21.08.2015r., świadczenie nie zostało przez pozwaną spełnione.

Pozwana D. P. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym przez tut. Sąd dnia 21.04.2016r. sygn. (...) (k.24) wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (k.26). Pozwana przyznała, że zawarła umowę ze stroną powodową, jednak pismem z dnia 07.05.2014r. przesłanym listem poleconym złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa. Oświadczenie pozwanej dotarło do powoda 09.05.2014r., w odpowiedzi na stanowisko powoda pozwana w kolejnym piśmie z dnia 16.06.2014r. podtrzymała oświadczenie o odstąpieniu jako uprawnieniu bezwarunkowym, które nie generuje obowiązku zapłaty. Pozwana podkreśliła, że nie wypowiedziała umowy, lecz odstąpiła od niej a powód uznając jej oświadczenie za wypowiedzenie niezasadnie naliczył karę umowną. Do czerwca 2014r. strona powodowa nie rozpoczęła świadczenia usług.

Ustosunkowując się do stanowiska pozwanej strona powodowa podała, że pozwana w dniu zawarcia umowy czyli 28.03.2014r. oświadczyła na piśmie, że otrzymała egzemplarz umowy wypełniony i podpisany przez przedstawiciela powódki. Potwierdziła też na piśmie, że została wówczas poinformowana o możliwości odstąpienia od umowy bez podawania przyczyn w terminie 10 dni. Ponieważ oświadczenie o odstąpieniu w tym terminie nie wpłynęło, numer telefonu pozwanej został przeniesiony do T. w dniu 02.05.2014r. i od tego dnia strona powodowa zaczęła świadczyć usługi telekomunikacyjne. Oświadczenie o odstąpieniu dotarło w dniu 09.05.2014r., wówczas numer telefonu był już uruchomiony, działał w sieci powódki i strona powodowa poniosła koszty przeniesienia numeru i jego aktywacji systemie, to zaś tłumaczy naliczenie kary umownej za odstąpienie. W dniu 07.05.2014r. pozwana wykonała pierwsze połączenie w sieci powódki, kolejne były w dniach 15 i 20.05.

Pełnomocnik strony powodowej podczas rozprawy z dnia 26.07.2016r. sprecyzował, że składnik sumy, na którą opiewa pozew, tj. kwota 1.335,81zł została wyliczona jako różnica pomiędzy kwotą 1.523,34zł stanowiącą sumę ulg udzielonych abonentowi a jej pomniejszeniem związanym z dwumiesięcznym okresem trwania umowy zawartej na 24 miesiące (k.53).

Pozwana uzupełniła stanowisko podając, że został jej przedłożony do podpisu tylko plik dokumentów, lecz nie otrzymała żadnego egzemplarza lub kopii. Przedłożyła jedyny dokument, jaki akwizytor u niej zostawił, mianowicie Cennik Dom 31+ z odręcznymi dopiskami (k.53).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana D. P. około lutego 2014r. zawarła z firmą (...) umowę na świadczenie usług telekomunikacyjnych obejmujących usługi telefonu i internetu i telewizji. W dniu 28.03.2014r. w okolicznych domach w miejscowości C., gdzie zamieszkuje pozwana, składał wizyty akwizytor. Przyszedł także do domu pozwanej. To była sobota. Akwizytor nie przedstawił się, powiedział tylko, że jest z (...). Zapytał pozwaną jaki płaci rachunek za telefon, a kiedy pozwana odpowiedziała, zapewnił ją, że po podpisaniu dokumentów, które jej przedłoży, będzie płaciła mniej. W domu pozwanej panowało zamieszkanie, miała wówczas chorego męża. Nie zajmowała się wnikliwie innymi sprawami, w tym szczegółami umowy. Akwizytor oprócz zapewnień, że będzie płaciła niższe rachunki za telefon, niczego więcej nie wyjaśnił. Twierdził, że mu się spieszyło. Przedłożył pozwanej dokumenty do podpisu. Pozwana nie przeczytała dokumentów, tylko podpisała, polegała na tym co powiedział jej akwizytor, tj. że będzie płaciła mniej, że jest z telekomunikacji i że sąsiedzi także takie umowy podpisali. Nie była świadoma jakie zobowiązania umowne na siebie przyjmuje, ani że wiąże się to z rozwiązaniem umowy zawartej z firmą (...), którą uprzednio zawarła.

(dowód: zeznania pozwanej od 00:15:41 k.53/2)

Pozwana podpisała Umowę o świadczenie usług o Abonament Telefoniczny ((...)) z dnia 28.03.2014r. z (...) z przedstawicielem o nr (...). Umowa została zawarta na 24 miesiące na abonament telefoniczny (...) linia analogowa na nr (...). W czasie umowy miał obowiązywać cennik DOM 31 PLUS. W treści zawarte było zastrzeżenie, że integralną częścią umowy jest Regulamin wykonywania usługi załączony do umowy, Cennik oraz Regulamin promocji. Zawarte było także oświadczenie, że podpisujący zapoznał się z zakresem usług, postanowieniami i warunkami umowy oraz, że otrzymał powyższe dokumenty, dokładnie zapoznał się z nimi i akceptuje ich treść (pkt 1). Elementy składające się na opłaty abonamentowe zawarte zostały w Załączniku nr 1 do umowy (pkt 4). Operator miał prawo rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym, m.in., jeżeli zawieszono świadczenie usług co najmniej na 14 dni i abonent nie usunął naruszeń będących przyczyną zawieszenia, pomimo dodatkowego wezwania do usunięcia naruszeń i wyznaczeniu terminu nie krótszego niż 5 dni (pkt 6, 8, 9). Wypowiedzenie musi nastąpić w formie pisemnej (listem poleconym pod rygorem nieważności (pkt 11)). W wypadku wypowiedzenia operator obciąża abonenta opłatą w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej niż opłata za jeden okres rozliczeniowy powiększonej o roszczenia związane z rabatami oraz ulgą przyznaną Abonentowi obliczoną proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia trwania umowy (pkt 13). W przypadku rozwiązania umowy na czas określony przed upływem okresu jej obowiązywania operator jest uprawniony do zwrotu przyznanej abonentowi ulgi, prawo do zwrotu nie powstaje w przypadku rozwiązania przed rozpoczęciem świadczenia usług (pkt 15). Średnia miesięczna wysokość wydatków na połączenia telefoniczne i abonamenty została wskazana w kwocie 29,00zł. Jako przedstawiciel (...) umowę podpisał B. G. (nazwisko nieczytelne).

Pozwana podpisała także Oświadczenie Abonenta w przedmiocie wyrażenia zgody na udostępnienie jej danych przez (...) SA. Pozwana złożyła także podpis pod Oświadczeniem Abonenta, w którym zawarte były klauzule, iż:

- przy zawarciu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) Sp.z o.o. otrzymała egzemplarz umowy wypełniony i podpisany przez przedstawiciela(...),
- otrzymała egzemplarz Regulaminu ogólnego usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) Sp. z o.o.,
- otrzymała Regulamin (...) i Celnik,
- przed zawarciem umowy została poinformowana o prawie odstąpienia bez podania przyczyn w terminie 10 dni od zawarcia składając pisemne oświadczenie listownie,
- otrzymała Wzór odstąpienia,
- została poinformowana, że (...) Telekom jest podmiotem odrębnym od (...) SA,
- została poinformowana, że warunkiem zawarcia umowy jest rozwiązanie umowy z poprzednim operatorem i że zawarcie umowy spowoduje takie rozwiązanie,
- została poinformowana, że dotychczasowe umowy zostaną zastąpione usługami (...),
- otrzymała pisemne potwierdzenie zawarcia umowy, stwierdzające jej datę i rodzaj oraz przedmiot świadczenia i cenę.

(dowód: umowa z dnia 28.03.2014r. – k.11, oświadczenia abonenta – k.12)

Według Regulaminu wykonywania usługi (...) przez (...) sp. z o.o. (...) miał prawo zawiesić świadczenie usługi m.in. w przypadku przekroczenia terminu płatności o 7 dni, nieprzestrzegania przepisów umowy, Regulaminu lub prawa w zw. ze świadczoną usługą (§7.1, §11.2). W razie uchybienia terminowi płatności abonent zobowiązany jest do uiszczenia ustawowych odsetek (§11.3.). Pozwana złożyła także podpis pod Regulaminem.

(dowód: Regulamin – k.13-14)

Złożyła podpis pod wzorem oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

(dowód: wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy – k.15)

Podpisała się także pod Cennikiem Dom 31 (...).

(dowód: Cennik – k.9/2-10)

Podpis złożyła pod dokumentem Regulaminu promocji Dom 31 (...) świadczonej przez (...) sp. z o.o. Według powyższego wartość ulg przyznanych abonentowi wynosiła 477,24zł brutto (za obniżoną opłatę aktywacyjną z 492zł do 14,76zł) i 1.056zł (za obniżoną opłatę abonamentową o 44zł brutto miesięcznie) – łącznie 1.533,24zł (pkt 4). W przypadku rozwiązania umowy przez terminem na jaki została zawarta operator ma prawo żądać kary umownej związanej z przyznaną abonentowi ulgą pomniejszoną o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do jej rozwiązania.

(dowód: Regulamin promocji – k.16/2)

Faktycznie pozwana nie otrzymała egzemplarza umowy ani innych dokumentów, o których mowa w podpisanym przez nią Oświadczeniu, czyli oświadczeń, regulaminów i cennika. Akwizytor nie poinformował jej o okolicznościach, o których mowa w oświadczeniu Abonenta, w tym o prawie odstąpienia od umowy w terminie 10 dni od jej zawarcia. Pozwana otrzymała od akwizytora jedynie dokument Cennik Dom 31 (...) z dopiskiem odręcznym kod (...). Na wypadek gdyby ktoś dzwonił, miała powiedzieć, że kod (...) był miły.

(dowód: zeznania pozwanej od 00:15:41 k.53/2)

Pozwana nie była świadoma, że podpisuje umowę z innym operatorem niż ten, z którym do tej pory była związana. Pod koniec kwietnia 2014r. otrzymała telefon z firmy (...) z pytaniem dlaczego rozwiązuje umowę z tym operatorem. Wzbudziło to zdziwienie pozwanej, która nie zamierzała zmieniać operatora. Kiedy przedstawiciel firmy (...) wyjaśnił jej z czego wynika rozwiązanie umowy, pozwana w dniu 07.05.2014r. sporządziła na piśmie Oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem (...) odległość - powołując się na art. 4 w zw. z art.2 ust.1 oraz art.3 ust.1 ustawy z dnia 02.03.2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów. Nie wiedziała nawet do jakiego podmiotu i pod jaki adres ma wysłać to oświadczenie, ponieważ nie dysponowała żadnym dokumentem zawierającym te dane. Dopiero po kilku telefonach udało się jej zdobyć adres strony powodowej. Jako przyczynę odstąpienia wskazała błędne informacje podane przez przedstawiciela firmy, który podał się za pracownika firmy (...), nie zostawił pozwanej żadnego egzemplarza umowy. W takim przypadku pozwana powołała się na 3-miesięczny termin odstąpienia od umowy. Dodała, że operator nie rozpoczął świadczenia usług.

(dowód: oświadczenie o odstąpieniu z dnia 07.05.2014r. z potwierdzeniem nadania i odbioru – k.30-32)

Pozwana korzystała z telefonu, lecz nie zajmowała się tym jaki operator to obsługuje. Będąc już w sieci strony powodowej wykonała połączenia w dniu 07 oraz 15 i 20.05.2014r. – łączny koszt 1,65zł brutto.

(dowód: raport szczegółowy za okres 01-31.05.2014r. – k.48)

W dniu 05.06.2015r. strona powodowa wystawiła fakturę nr (...) na kwotę 49,93zł z terminem zapłaty 19.06.2014r., w tym abonament za okres 06 2014 - 2,07zł, połączenia za okres 05 2014 - 1,65zł, usługi za okres 05 2014 - 31,00zł (opłata aktywacyjna 14,76zł i abonament 31,00zł).

(dowód: faktura nr (...) – k.17)

Po otrzymaniu pisma pozwanej zawierającego oświadczenie w przedmiocie odstąpienia od umowy strona powodowa wystosowała do pozwanej pismo z dnia 05.06.2014r., w którym informowała, że oświadczenie pozwanej traktuje nie jako odstąpienie, lecz jako wypowiedzenie, ze skutkiem na dzień 30.06.2014r. oraz o naliczeniu opłaty z tytułu odstąpienia w wysokości 1.335,81zł, jaką należało uregulować w terminie 14 dni od otrzymania pisma.

(dowód: pismo z dnia 05.06.2014r. – k.18)

Ustosunkowując się do wezwania w piśmie z dnia 16.06.2014r. pozwana powołała się na prawo odstąpienia w terminie 3 miesięcy od zawarcia umowy w przypadku, gdy nie została o tym prawie pouczona oraz o niedopuszczalności uzależnienia odstąpienia od konsekwencji finansowych, dlatego odmówiła zapłaty.

(dowód: pismo pozwanej z dnia 16.06.2014r. z potwierdzeniem nadania – k.33-34)

Ponieważ należności z faktury oraz opisane w powyższym piśmie nie zostały uregulowane, strona powodowa w piśmie z dnia 17.08.2015r. wystosowała do pozwanej przesądowe wezwanie do zapłaty w łącznej kwocie 1.385,74zł (w tym należność z faktury 49,93zł oraz z tytułu odstąpienia 1.335,81zł) w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Pozwana odebrała wezwanie 21.08.2015r.

(dowód: pismo z dnia 17.08.2015r. z potwierdzeniem odbioru i nadania – k.19-20)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów oraz dowodu z zeznań stron ograniczonego do słuchania pozwanej.

Wiarygodność ani autentyczność dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, tj. umowy i oświadczeń towarzyszących nie została zakwestionowana. Pozwana przyznała, że widnieje na nich jej podpis. Zaprzeczyła jednak, by w rzeczywistości było tak jak w podpisanych przez nią oświadczeniach, tj. by otrzymała egzemplarze umowy i dokumentów towarzyszących, by została poinformowana o zawartych w nich klauzulach, w tym prawie odstąpienia.

Sąd dopuścił dowód z zeznań stron ograniczony do słuchania pozwanej, zawnioskowany przez pozwaną, pomimo zastrzeżenia w tym przedmiocie podniesionego przez stronę powodową, która powołała się na naruszenie art.247 k.p.c., tj. prowadzenie dowodu ponad osnowę dokumentu. Art.247 k.p.c. stanowi, iż dowód ze świadków lub z przesłuchania stron przeciwko osnowie lub ponad osnowę dokumentu obejmującego czynność prawną może być dopuszczony między uczestnikami tej czynności tylko w wypadkach, gdy nie doprowadzi to do obejścia przepisów o formie zastrzeżonej pod rygorem nieważności i gdy ze względu na szczególne okoliczności sprawy sąd uzna to za konieczne. Powódka nie przeczyła, że złożyła podpisy pod umową i dokumentami towarzyszącymi, lecz zaprzeczyła, by otrzymała te wszystkie dokumenty. W ocenie Sądu oświadczenie Abonenta, w którym podpisała, że została pouczona i otrzymała dokumenty należy uznać za dokument prywatny, a jako taki potwierdza jedynie, że osoba, która go podpisała złożyła tej treści oświadczenie. Nie korzysta natomiast z domniemania prawdziwości zawartych w nim oświadczeń, wobec czego osoba mająca w tym interes prawny może twierdzić i dowodzić, że treść złożonych oświadczeń nie odpowiada stanowi rzeczywistości. Oświadczenie abonenta było oświadczeniem wiedzy, mającym charakter potwierdzenia faktów. Nie wpływało na ukształtowanie stosunku zobowiązaniowego i mogło być zakwestionowane, ponieważ stan w nim stwierdzony jako fakt podlega ocenie w kategoriach prawdy lub fałszu. Podważenie prawdziwości oświadczenia zawartego w takim oświadczeniu może być dokonane wszelkimi środkami dowodowymi. Nie mają przy tym zastosowania ograniczenia przewidziane w art. 247 k.p.c., które odnoszą się do treści czynności prawnej, to znaczy do oświadczeń woli zawartych w dokumencie, a nie do ujętych w nim oświadczeń wiedzy (przez analogię do pokwitowania – wyrok SN z dnia 02.07.2009r., V CSK 4/09 LEX nr 527176, wyrok SA w Warszawie z dnia 24.02.2014r. I ACa 1276/14 LEX nr 1755238, OSA 2015/10/49-58). Istotnie do akt dołączone zostało oświadczenie Abonenta podpisane dnia 28.03.2014r. przez pozwaną, lecz z argumentacji pozwanej wynikało, iż pomimo złożenia podpisu pod tym dokumentem nie zapoznała się z jego treścią i została wprowadzona w błąd. By ustalić okoliczności zawarcia umowy w ocenie Sądu konieczne było wysłuchanie pozwanej, tym bardziej, że powołała się na przesłankę błędu. Przeciwnie postanowienie dowodowe zdaniem Sądu pozbawiłoby pozwaną obrony jej praw.

Zeznania pozwanej D. P. (od 00:15:41 k.53/2) były dla Sądu wiarygodne i przekonujące. Osoby zamieszkujące w mniejszych miejscowościach nie zawsze wykazują się takim rozeznanieniem lub wiedzą, by były w stanie zrozumieć przedstawiane im oferty, tym bardziej jeżeli odbywa się to w warunkach przez pozwaną opisanych, tj. w pośpiechu, kiedy pozwana zajęta była innymi sprawami i skupiona przed wszystkim na tym, by płacić niższe rachunki za telefon, a

działała przy tym w przekonaniu, że nie dojdzie do zmiany operatora. Nazwy strony powodowej i (...) poprzednika O. są zbliżone, zatem o błąd było nietrudno.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo na uwzględnienie nie zasługuje.

Bezsporne pomiędzy stronami było, iż pozwana podpisała w dniu 28.03.2014r. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych – Umowę o Abonament (...) w zakresie usług telefonicznych. Umowa została zawarta z przedstawicielem strony powodowej poza lokalem przedsiębiorstwa. Mają zatem do niej zastosowanie reguły ustawy z dnia 02.03.2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U. 2012.poz.1225).

Według art.2 i 7 powyższej umowy konsumentowi przysługuje prawo do odstąpienia od umowy bez podania przyczyny, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie 10 dni od zawarcia umowy, a do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Nie jest zaś dopuszczalne zastrzeżenie, że konsumentowi wolno odstąpić za zapłatą oznaczonej sumy (odstępne). W razie odstąpienia od umowy umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony ze wszelkich zobowiązań. To co strony świadczyły ulega zwrotowi w stanie niezmienionym.

Reżim zawierania umowy poza lokalem (...) odległość nakłada na przedsiębiorcę dodatkowe obowiązki wyartykułowane w art.3. M.in. przedsiębiorca powinien przed zawarciem umowy poinformować konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie jak wyżej i wręczyć wzór oświadczenia o odstąpieniu z oznaczeniem imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby), obowiązany jest także wręczyć konsumentowi pisemne potwierdzenie zawarcia umowy, stwierdzające jej datę i rodzaj oraz przedmiot świadczenia i cenę. Konsument na żądanie przedsiębiorcy poświadcza na piśmie, że został poinformowany o prawie odstąpienia i że otrzymał wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy. W sytuacji zaś gdy konsument nie został poinformowany na piśmie o prawie odstąpienia od umowy, bieg terminu 10 dni nie rozpoczyna się, zaś w takim przypadku według art.4 – konsument może odstąpić w terminie 10 dni od uzyskania informacji o prawie odstąpienia, lecz nie później niż po upływie 3 miesięcy od jej wykonania.

Strona powodowa dochodzi od powódki należności z tytułu faktury za świadczone usługi w maju 2014r. oraz kary z tytułu wypowiedzenia umowy przed upływem okresu jej obowiązywania. Pozwana jednak powołała się na prawo odstąpienia od umowy na zasadzie art.2 i 4 ustawy j.w.

Regulacja ustawy wskazuje, iż przedsiębiorca zawierając umowę z klientem poza lokalem przedsiębiorstwa obowiązany jest poinformować klienta o prawie odstąpienia. Potwierdzeniem spełnienia tego obowiązku informacyjnego ma być dostarczenie klientowi takiego pouczenia na piśmie i ewentualnie odebranie od niego oświadczenia, iż takie pouczenie otrzymał. Ze zgromadzonego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego wynika tymczasem, iż pozwanej jako klientowi zostało przedłożone do podpisu oświadczenie potwierdzające m.in. o pouczeniu o prawie odstąpienia, klient to oświadczenie podpisał, lecz o istocie, czyli o samym prawie odstąpienia poinformowany i pouczony nie został. Pozwana nie otrzymała egzemplarza umowy, Oświadczenia Abonenta, w którym miała potwierdzić pouczenie o prawie odstąpienia, nie miała zatem nawet następcej szansy na to, by przeczytać to co uprzednio podpisała bez czytania. Strona powodowa nie wyjaśniła, dlaczego dysponowała wzorem oświadczenia o odstąpieniu, a nie posiadała go pozwana. Pozwana zdaniem Sądu podała wiarygodną wersję zeznając, że zdecydowała się na podpisanie przedstawionych jej dokumentów, ponieważ była przeświadczona, że ma do czynienia z przedstawicielem (...) (poprzednika O.), zatem nie nastąpi zmiana operatora i chodzić miało tylko o obniżenie rachunków za telefon. Pozwana wskazała, że nie zamierzała zmieniać operatora, ponieważ w lutym, zatem około miesiąc wcześniej przedłużyła umowę z poprzednim operatorem. Zdaniem Sądu mogła działać w usprawiedliwionym przekonaniu, że jej dotychczasowy operator oferuje promocję skutkującą niższymi rachunkami za telefon. Pozwana stanowczo oświadczyła, że gdyby wiedziała, że podpisanie umowy wiąże się ze zmianą operatora, to umowy by nie podpisała.

Pozwana złożyła podpis na dokumencie bez uprzedniego przeczytania go. W orzecznictwie został zaprezentowany pogląd, że osoba taka nie myli się, ponieważ świadomie składa oświadczenie woli, nie znając jego treści (por. A. Szpunar, glosa do uchwały SN z dnia 31 maja 1994r., III CZP 75/94, OSP 1995, z. 2, poz. 33), akceptując w ten sposób każde postanowienie zawarte w dokumencie (por. też wyrok SN z dnia 14 stycznia 2009r., IV CSK 358/08, LEX nr 603181). Z powyższym można się zgodzić pod warunkiem, że osoba ta ma świadomości własnej ignorancji, tj. lekkomyślnie i bez troski podpisuje dokument, którego charakteru nie zna. Odmiennie natomiast rysuje się ocena, gdy treść dokumentu została uprzednio między stronami uzgodniona, np. na drodze negocjacji, kiedy podpisujący jest przekonany, że treść dokumentu odpowiada poczynionym ustaleniom. W takich okolicznościach podsuniecie do podpisu innej wersji niż uzgodniona oznacza wprowadzenie w błąd podpisującego (tak wyrok SN z dnia 14 stycznia 2009 r., IV CSK 358/08, LEX nr 603181). Pozwana działała w przeświadczeniu, że zmianie ulegną tylko rachunki, nie zaś operator.

Wracając do regulacji ustawowej dotyczącej prawa odstąpienia przede wszystkim chodzi w niej o to, by klient posiadał wiedzę o prawie odstąpienia, a to czy takie pouczenie otrzymał na piśmie ma znaczenie drugorzędne, służy celom dowodowym. W niniejszym postępowaniu zdaniem Sądu przekonująco pozwana podała, że o prawie odstąpienia pouczona nie została, podpisała zaś oświadczenie w tym przedmiocie, którego i tak nie otrzymała. W konsekwencji nie nabyła wiedzy o prawie odstąpienia, a skutkiem tego było jej uprawnienie do odstąpienia od umowy w terminie 3 miesięcy od jej wykonania. Przyjmując za wykonanie umowy dzień jej zawarcia 28.03.2014r., termin odstąpienia upłynął z dniem 28.06.2014r. Pozwana pismem z dnia 07.05.2014r. doręczonym dnia 09.05.2014r. odstąpiła od umowy ze stroną powodową. Zachowała termin 3 miesięczny. Wobec odstąpienia w ustawowym terminie, nie ciążył na niej obowiązek zapłaty świadczeń jak w przypadku wypowiedzenia umowy przed upływem okresu, na jaki została zawarta.

Sama kwota jakiej strona powodowa dochodzi także wykazana nie została. Należność z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy miała stanowić różnicę pomiędzy sumą ulg udzielonych abonentowi (1.533,24) a okresem przez jaki umowa trwała, tj. dwa miesiące, czyli pomniejszona o 2/24 (127,77). Według wyliczeń jest to zaś kwota 1.405,47zł nie kwota na jaką opiewa składnik pozwu. Faktura (...) opiewała na kwotę 49,93zł, w tym abonament za okres 06 2014 - 2,07zł, połączenia za okres 05 2014 - 1,65zł, usługi za okres 05 2014 - 31,00zł (opłata aktywacyjna 14,76zł i abonament 31,00zł). Należność za abonament została naliczona, pomimo iż już w dniu 09.05.2014r. do strony powodowej dotarło oświadczenie o odstąpieniu pozwanej od umowy. Skoro faktura została wystawiona dopiero za okres maja 2014r., oznacza to, że dopiero od tego miesiąca usługi były świadczone. W umowie przedłożonej do akt należność z tytułu abonamentu miała wynosić 29zł, nie zaś 31 zł.

Reasumując, w ocenie Sądu pozwana została wprowadzona w błąd co do podmiotu z którym zawiera umowę i jej warunków, nie została nade wszystko poinformowana o prawie odstąpienia w terminie 10 dni od zawarcia, złożyła oświadczenie o odstąpieniu w terminie 3 miesięcy od zawarcia umowy. Z tego powodu jej oświadczenie stanowiło odstąpienie w terminie powyżej wskazanym, zatem strona powoda nie miała prawa naliczania należności, jakich dochodzi niniejszy pozwem.

W konsekwencji żądanie zapłaty jako bezpodstawne zostało oddalone przy zastosowaniu regulacji ustawy j.w.

Powództwo zostało oddalone. Strony były reprezentowane przez zawodowych pełnomocników ustanowionych z wyboru. Strona powodowa uiściła opłatę do pozwu 30,00zł, pełnomocnik powódki przedłożył spis kosztów opiewający na kwotę 1.455,57zł brutto (w tym reprezentacja na rozprawie 738,00zł i dojazd 717,57zł - brutto) (k.48-52). O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art.98 k.p.c. statuującej zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, dlatego obciążył nimi stronę powodową i zasądził od niej na rzecz pozwanej koszty zastępstwa procesowego 360,00zł powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17,00zł.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. K(...)

G(...)